

nomisk tankegang, at man ikke ville ofre det, der skulle til umiddelbart.

Forældre skal lære at drage omsorg. De skal hjælpes til at få overskud til at give børnene mere kærlighed. Børn behøver kærlighed, og de behøver faktisk især kærlighed, når de ikke fortjener det. Det her lovforslag gør det endnu værre for nogle familier, som vi i virkeligheden burde gøre meget mere for at hjælpe. Derfor kan SF ikke umiddelbart tilslutte sig forslaget.

(Kort bemærkning).

Per Ørum Jørgensen (KF):

Kynisme og Kaj Holger, jeg vil godt høre SF's ordfører, om det ikke er kynisme og Kaj Holger, hvis man skønner, at forældrene kan hjælpe deres børn, at man kan lave en aftale, og de så svigter deres børn, f.eks. ved ikke at overholde en aftale om, at børnene skal følges i skole. Skal det ikke have nogen konsekvenser, hvis forældre, som kan magte opgaven, ikke lever op til deres forældreansvar på trods af en aftale?

(Kort bemærkning).

Thomas Krog (SF):

Jeg prøvede at gøre det, jeg sagde, klart. Vi tror faktisk ikke på det udgangspunkt, der er for det her lovforslag. Vi tror ikke på, at der findes de her forældre, som bevidst a la Kaj Holger ønsker at ødelægge deres børn. Derfor er vi simpelt hen uenige i hele udgangspunktet for det her spørgsmål.

De forældre, som ikke er ordentlige over for deres børn, skal have hjælp. Tit ser vi jo også de her ting gå i arv fra generation til generation, og det er, fordi nogle forældre ikke har fået et ordentligt udgangspunkt, ikke er blevet klædt ordentligt på, da de selv var børn, til efterfølgende at blive forældre. Vi skal hjælpe dem, vi skal bryde den sociale arv.

(Kort bemærkning).

Per Ørum Jørgensen (KF):

Jeg er helt enig i, at vi skal hjælpe dem, og det er sådan set også det, lovforslaget handler om, nemlig at man skaber nogle programmer, hvor man netop også kan hjælpe forældrene.

Når vi taler om de her forældre pålæg, er der, som der står i lovforslaget, tale om, at et forældre pålæg angiver en eller flere konkrete handlingspligter for forældremyndighedsindehaverne, som skal være egnede til at bidrage til en løsning af barnets eller den unges problemer. De findes jo derude i samfundet, det ser vi. Og det

kan vel ikke være godt for barnet, at det får lov til at pjække, uden at det har nogen som helst konsekvenser, uden at man kan sætte ind, så man kan ændre den adfærd til gavn for barnet.

(Kort bemærkning).

Thomas Krog (SF):

Jeg synes, det er bemærkelsesværdigt at sige, at det her lovforslag handler om de forældreprogrammer, men det er rigtigt, at de er omtalt; det er rigtigt, at de er en del af processen. I SF's øjne handler det her om at skulle straffe nogle familier.

Hvis det er sådan, at man siger, at det handler om forældreprogrammer, så synes jeg, det er vigtigt, at det er det, man gør noget ud af at beskrive indholdet af, og ikke mindst, at man lader nogle kroner og øre følge med, altså sige: Det er faktisk her, vi skal satse. Det vil SF langt hellere være med til.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):

Tak til ordføreren. Jeg skal gøre opmærksom på, at det er, når den røde lampe lyser, at der ikke er mere taletid. Der er desværre en del rutinerede medlemmer, der ikke har opdaget den regel.

Næste ordfører er hr. Per Ørum Jørgensen.

Per Ørum Jørgensen (KF):

Jeg skal forsøge at holde tiden.

Forældreansvaret er måske det vigtigste og mest forpligtende ansvar, vi får her i livet, et ansvar, der indebærer, at vores børn får de bedst mulige perspektiver på og muligheder for fremtiden. Det er også en stor udfordring og opgave ikke bare at sikre forsørgelse, og at man har til dagen og vejen, men i høj grad også at påvirke vore børn til at gribe de muligheder, som samfundet stiller til rådighed for alle uanset udgangspunkt og forudsætninger.

Lever vi ikke op til vores ansvar som forældre, der indebærer, at vi skal drage omsorg for barnet, tage hånd om barnets personlige forhold ud fra barnets interesser og behov, som det står i lov om forældremyndighed og samvær, svigter vi vores børn; svigt, der får store konsekvenser for barnets udvikling og livsbane.

Kl. 15.50

Det er desværre ikke alle, der lever op til deres ansvar som forældre. Nogle kan ikke af forskellige årsager, andre kan, men gør det ikke, hvilket der ligeledes kan være forskellige årsager til. Hos nogle er det viljen, der mangler, hos andre er det værktøjerne..